

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Kommissionen	
85/C 32/01	ECU.....	1
85/C 32/02	De europæiske Fællesskabers administrative kommission for vandrende arbejdsta- geres sociale Sikring: Omregningskurser for valuta i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2615/79.....	2
85/C 32/03	Meddelelse om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugs- sektoren.....	3
85/C 32/04	L-Luxembourg: Arbejder i forbindelse med afholdelsen af videnskabelige og tekni- ske konferencer og forberedelse af tekster til offentliggørelse.....	3
85/C 32/05	Meddelelse fra Kommissionen i henhold til EØF-traktatens artikel 115.....	4
	Domstolen	
85/C 32/06	Domstolens dom af 10. januar 1985 i sag 229/83 (anmodning om præjudiciel afgø- relse fra Cour d'appel de Poitiers): Association des Centres Distributeurs Édouard Leclerc og Société anonyme Thouars Distribution m.fl. mod Société à responsabilité limitée »Au blé Vert« m.fl. (<i>Faste priser for bøger</i>).....	5
85/C 32/07	Domstolens dom (første afdeling) af 15. januar 1985 i sag 168/83: Laura Pasquali- Gherardi mod Europa-Parlamentet (<i>Tjenestemænd — arbejdsulykke — erstatnings- krav</i>).....	5
85/C 32/08	Domstolens dom (fjerde afdeling) af 15. januar 1985 i sag 241/83 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof): Erich Rösler mod Horst Rottwinkel (<i>Bruxelles-konventionen, artikel 16, nr. 1 — enekompetance — leje eller forpagtning af fast ejendom</i>).....	6
85/C 32/09	Domstolens dom (femte afdeling) af 15. januar 1985 i sag 250/83: Finsider — So- cietà Finanziaria Siderurgica per Azioni mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (<i>EKSF-kvoter — national støtte</i>).....	6
85/C 32/10	Domstolens dom (fjerde afdeling) af 15. januar 1985 i sag 253/83 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Rheinland-Pfalz): Sektellerei C. A. Kupfer- berg & Cie. KG a.A. mod Hauptzollamt Mainz (<i>Beskatning af alkohol</i>).....	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
85/C 32/11	Domstolens dom (første afdeling) af 15. januar 1985 i sag 266/83: Euridiki Samara mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (<i>Tjenestemænd — begreberne »forfremmelse« og »ansættelse«</i>)	7
85/C 32/12	Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. december 1984 i sag 258/84 R: Nippon Seiko KK mod Rådet for De europæiske Fællesskaber	8
85/C 32/13	Sag 302/84: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse, afsagt den 20. november 1984 af Raad van Beroep, Hertogenbosch, i sagen A. A. ten Holder mod direktionen for Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging	8
85/C 32/14	Sag 305/84: Sag anlagt den 21. december 1984 af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod kongeriget Belgien	8
85/C 32/15	Sag 306/84: Sag anlagt den 21. december 1984 af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod kongeriget Belgien	9
85/C 32/16	Sag 307/84: Sag anlagt den 21. december 1984 af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod Den franske Republik	9
85/C 32/17	Sag 310/84: Sag anlagt den 24. december 1984 af Union Sidérurgique du Nord et de l'Est de la France »Usinor« mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber	10
85/C 32/18	Sag 1/85: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse, afsagt den 25. oktober 1984 af Bundessozialgericht, i sagen Horst Miethe mod Bundesanstalt für Arbeit	11
85/C 32/19	Sag 2/85: Sag anlagt den 4. januar 1985 af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod Den franske Republik	11
85/C 32/20	Sag 6/85: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom, afsagt den 19. november 1984 af Tribunal de grande instance de La Roche-sur-Yon, i sagen anklagemyndigheden og Direction Départementale de la Concurrence et de la Consommation mod Marcel Byrotheau og, som civilretligt ansvarlig, aktieselskabet Fontenay Distribution	12
85/C 32/21	Sag 7/85: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom, afsagt den 19. november 1984 af Tribunal de grande instance de La Roche-sur-Yon, i sagen anklagemyndigheden og Direction Départementale de la Concurrence et de la Consommation mod Henri Vincendeau og, som civilretligt ansvarlig, aktieselskabet Shedis Avenue	12

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

1. februar 1985

(85/C 32/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgiske francs konv.	44,5370	US-dollars	0,700790
Belgiske og luxembourgiske francs fin.	44,6929	Schweizerfrancs	1,88737
Tyske mark	2,22431	Spanske pesetas	122,989
Nederlandske gylde	2,51584	Svenske kroner	6,34706
Pund sterling	0,621268	Norske kroner	6,43431
Danske kroner	7,93610	Canadiske dollars	0,929528
Franske francs	6,79767	Portugisiske escudos	121,762
Italienske lire	1371,27	Østrigske schilling	15,6206
Irske pund	0,715092	Finske mark	4,65815
Græske drakmer	90,9416	Yen	179,613
		Australske dollars	0,866779
		Newzealandske dollars	1,49168

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles;
- angiv eget kendeord;
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ECU over fjernskriveren;
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk telexsvarer (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugspolitik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 2626/84 (EFT nr. L 247 af 16. 9. 1984, s. 1).
Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).
Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).
Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).
Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).
Beslutning truffet af Den europæiske Investeringsbanks styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS ADMINISTRATIVE KOMMISSION
FOR VANDRENDE ARBEJDSTAGERES SOCIALE SIKRING

Omregningskurser for valuta i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2615/79

(85/C 32/02)

Artikel 107, stk. 1, 2, 3 og 4, i forordning (EØF) nr. 574/72

Referenceperiode: januar 1985

Anvendelsesperiode: 2. kvartal 1985

	Bruxelles (bfr.)	Frankfurt (DM)	Amsterdam (hfl.)	London (£)	København (dkr.)	Paris (ffr.)	Milano/Rom (lire)	Dublin (Ir. £)	Athen (dr.)
100 bfr.	—	4,99619	5,64401	1,39708	17,8538	15,293	3 072,38	1,60393	203,712
100 DM	2 001,53	—	112,966	27,9628	357,348	306,094	61 494,6	32,103	4 077,34
100 hfl.	1 771,79	88,522	—	24,7533	316,332	270,96	54 436,2	28,4182	3 609,35
1 £	71,5781	3,57617	4,03987	—	12,7794	10,9464	2 199,15	1,14806	145,813
100 dkr.	560,105	27,9839	31,6124	7,82509	—	85,657	17 208,6	8,98368	1 140,00
100 ffr.	653,893	32,6697	36,9058	9,13538	116,745	—	20 090,1	10,488	1 332,06
1 000 lire	32,548	1,62616	1,83701	0,454721	5,81106	4,97758	—	0,522047	66,3041
1 Ir. £	62,3469	3,11497	3,51887	0,871034	11,1313	9,53473	1 915,54	—	127,008
100 dr.	49,089	2,45258	2,77059	0,68581	8,76424	7,50719	1 508,2	0,787352	—

1. I henhold til forordning (EØF) nr. 2615/79 er kursen for omregning til en given national valuta af beløb udtrykt i en anden national valuta den kurs, der i løbet af den i stk. 2 fastlagte referenceperiode beregnes af Kommissionen på grundlag af det månedlige gennemsnit af de valutakurser, som for vedkommende valutaer meddeles Kommissionen med henblik på anvendelsen af Det europæiske monetære System.

2. Referenceperioden er:

- januar måned for omregningskurser, der skal anvendes fra den følgende 1. april;
- april måned for omregningskurser, der skal anvendes fra den følgende 1. juli;
- juli måned for omregningskurser, der skal anvendes fra den følgende 1. oktober;
- oktober måned for omregningskurser, der skal anvendes fra den følgende 1. januar.

Omregningskurserne for valuta vil blive offentliggjort i anden udgave af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (C-udgaven) i februar, maj, august og november.

Meddelelse om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugssektoren

(Se meddelelse i EFT nr. L 360 af 21. 12. 1982, s. 43)

(85/C 32/03)

Løbende licitation	Ugentlig licitation	
	Dato for Kommissionens beslutning	Maksimal restitution
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1446/84 af 25. maj 1984 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til lande i zone IV c) og d) (EFT nr. L 140 af 26. 5. 1984, s. 9)	—	ingen bud
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1447/84 af 25. maj 1984 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til lande i zone I, II a), III, IV a) og b), V, VI, VII, Den tyske demokratiske Republik og Den iberiske Halvø (EFT nr. L 140 af 26. 5. 1984, s. 12)	31. 1. 1985	21,00 ECU/t
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1604/84 af 6. juni 1984 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af byg til lande i zone I, II a), III, IV, V, VI, VII a), VII c), Den tyske demokratiske Republik og Den iberiske Halvø (EFT nr. L 152 af 8. 6. 1984, s. 36)	31. 1. 1985	40,98 ECU/t
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3402/84 af 3. december 1984 om licitation med henblik på fastsættelse af eksportrestitutionen for sleben, langkornet ris, der udføres til visse tredjelande (EFT nr. L 314 af 4. 12. 1984, s. 17)	31. 1. 1985	224,86 ECU/t

L-Luxembourg: Arbejder i forbindelse med afholdelsen af videnskabelige og tekniske konferencer og forberedelse af tekster til offentliggørelse

(85/C 32/04)

Offentligt udbud

1. Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, Generaldirektoratet for Informationsmarked og Innovation, videnskabelig og teknisk kommunikation, Bâtiment Jean Monnet B4/086, L-2920 Luxembourg. Tlf. 4301 2946.	engelsk eller fransk efter nøjagtige instrukser;
2. Offentligt udbud.	— samling af forskellige tekster til fremstilling af originaler, som kan fotograferes, til offset-trykning til rapporter, arbejdsdokumenter og referater samt montage af illustrationer og korrekturlæsning;
3. a)	— oprettelse af adresselister og styring af disse, forberedelse af lister over konferencedeltagere.
b) Arbejder i forbindelse med afholdelsen af videnskabelige og tekniske konferencer og forberedelse af tekster til offentliggørelse:	
— maskinskrivning af videnskabelige og tekniske tekster indeholdende vanskeligheder af forskellig art, fortrinsvis på tysk,	c)
d)

4. Udførelsesfristerne for disse arbejder vil være korte og bindende, da det drejer sig om arbejdsdokumenter, der skal fordeles til deltagerne forud for eller under konferencerne.
5. a) Adresse som punkt 1.
b) 28. 2. 1985.
c)
6. a) 21. 3. 1985.
b) Adresse som punkt 1.
c) Et af de tre sprog på hvilke virksomhederne skal arbejde, nemlig tysk, engelsk og fransk.
7. a)
b)
- 8.
9. Finansierings- og betalingsbetingelserne er fastsat i den eller de rammekontrakt(er) på et år med mulighed for forlængelse, som indgås med den eller de udvalgte virksomhed(er).
- 10.
11. Arbejderne skal udføres på tekstbehandlingsmaskiner. Bydende skal indsende følgende:
en erklæring om det materiel og de midler, der er til rådighed for udførelsen af ovennævnte arbejder;
dokumentation for faglig erfaring med arbejder, der kan sidestilles med de udbudte, for de seneste tre år.
12. 6 måneder.
13. Budets økonomiske betingelser;
budets tekniske kvalitet;
faglig erfaring;
mulighed for at udføre arbejdet inden for meget korte frister;
mulighed for kontakt med rekvirenterne (mulighed for hyppig tilstedeværelse i Luxembourg).
- 14.
15. 22. 1. 1985.

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til EØF-traktatens artikel 115

(85/C 32/05)

Kommissionen har ved beslutning af 31. januar 1985 bemyndiget Den italienske Republik til fra fællesskabsbehandling at undtage friske bananer, pos. 08.01, som har oprindelse i visse tredjelande og frit kan omsættes i de øvrige medlemsstater.

Beslutningen gælder fra den 1. februar til den 31. marts 1985.

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 10. januar 1985

i sag 229/83 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Poitiers): Association des Centres Distributeurs Édouard Leclerc og Société anonyme Thouars Distribution m.fl. mod Société à responsabilité limitée »Au blé Vert« m.fl. (*)

(Faste priser for bøger)

(85/C 32/06)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 229/83 angående en anmodning, som Cour d'appel de Poitiers i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Association des Centres Distributeurs Édouard Leclerc, Paris, og Société anonyme Thouars Distribution m.fl., Sainte-Verge, mod Société à responsabilité limitée »Au blé Vert«, Thouars, Georges Lehec, Auxerre, Société anonyme Pelgrim, Thouars, Union Syndicale des Libraires de France, Paris, Ernest Marchand, Thouars og Jeanne Demee, født Palluault, Thouars, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikel 3, litra f), og artikel 5, har Domstolen, sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformændene G. Bosco og C. Kakouris, dommerne A. O'Keeffe, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot og R. Joliet, generaladvokat M. Darmon og assisterende justitssekretær J. A. Pompe som justitssekretær, den 10. januar 1985 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. På fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin forbyder traktatens artikel 5, stk. 2, sammenholdt med artikel 3, litra f), og artikel 85, ikke medlemsstaterne at vedtage en lov, hvorefter detailsalgsprisen for bøger skal fastsættes af forlæggeren eller importøren af en bog og skal anvendes af enhver detailhandler, såfremt loven respekterer traktatens øvrige udtrykkelige bestemmelser, herunder navnlig bestemmelserne vedrørende de frie varebevægelser.

2. Følgende bestemmelser i en sådan national lovgivning skal anses for foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner, som er forbudt efter traktatens artikel 30:

— Bestemmelser, hvorefter den importør af en bog, som afleveringspligten for tryksager påhviler — dvs. hovedforhandleren — skal fastsætte detailsalgsprisen.

— Bestemmelser, som for salg af bøger, der udgives i selve den berørte medlemsstat og reimporteres efter forudgående eksport til en anden medlemsstat, foreskriver overholdelse af den salgspris, som forlæggeren har fastsat, medmindre det på grundlag af objektive kriterier kan godtgøres, at bøgerne er eksporteret udelukkende med henblik på reimport for derved at omgå en sådan lovgivning.

DOMSTOLENS DOM

(første afdeling)

af 15. januar 1985

i sag 168/83; Laura Pasquali-Gherardi mod Europa-Parlamentet (*)

(Tjenestemænd — arbejdsulykke — erstatningskrav)

(85/C 32/07)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 168/83, Laura Pasquali-Gherardi, sekretær med stenografi og maskinskrivning i lønklasse C 2/3 ved Europa-Parlamentet, Luxembourg, 17, Boulevard Royal, ved advokat V. Biel, Luxembourg, og med valgt adresse hos denne, 18a, rue des Glacis, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtiget: M. Peter, bistået af advokat A. Bonn, Luxembourg), angående et krav om erstatning på grund af tjenestlig fejl, har Domstolen (første afdeling), sammensat af afdelingsforman-

(*) EFT nr. C 295 af 2. 11. 1983.

(*) EFT nr. C 239 af 8. 9. 1983.

den G. Bosco, dommerne A. O'Keeffe og R. Joliet, generaladvokat M. Darmon og fuldmægtig D. Louterman som justitssekretær, den 15. januar 1985 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagen afvises.*
2. *Hver part bærer sine omkostninger.*

DOMSTOLENS DOM

(fjerde afdeling)

af 15. januar 1985

i sag 241/83 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof): Erich Rösler mod Horst Rottwinkel (¹)

(Bruxelles-konventionen, artikel 16, nr. 1 — enekompetence — leje eller forpagtning af fast ejendom)

(85/C 32/08)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 241/83 angående en anmodning, som Bundesgerichtshof i medfør af protokollen af 3. juni 1971 til konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Erich Rösler, Berlin, mod Horst Rottwinkel, Bielefeld, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 16, nr. 1, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, med hensyn til enekompetence i sager om rettigheder over fast ejendom samt om leje eller forpagtning af fast ejendom for retterne i den kontraherende stat, hvor den faste ejendom er beliggende, har Domstolen (fjerde afdeling), sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne P. Pescatore, A. O'Keeffe, T. Koopmans og K. Bahlmann, generaladvokat Sir Gordon Slynn og fuldmægtig D. Louterman som justitssekretær, den 15. januar 1985 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Konventionens artikel 16, nr. 1, finder anvendelse på enhver aftale om leje af en fast ejendom, også selv om aftalen alene gælder for et kortere tidsrum og kun vedrører en brugsret til en feriebolig.*

(¹) EFT nr. C 316 af 22. 11. 1983.

2. *Enekompetencen for retterne i den stat, hvor ejendommen er beliggende, i henhold til konventionens artikel 16, nr. 1, omfatter alle sager vedrørende udlejerens/bortforpagterens henholdsvis lejerens/forpagterens forpligtelser ifølge lejeaftalen/forpagtningsaftalen og især de, der vedrører gyldigheden eller fortolkningen af aftalerne, deres varighed, udlejerens/bortforpagterens indsættelse i besiddelsen af den faste ejendom, reparation af skader forvoldt af lejerens/forpagteren eller inddrivelse af lejen/forpagtningsafgiften og af ekstraudgifter, der skal betales af lejerens/forpagteren, såsom udgifter til vand, gas og elektricitet. Derimod er sager, som kun indirekte står i forbindelse med brugen af den lejede ejendom, som f.eks. sager vedrørende ødelagt ferie og rejseudgifter, ikke omfattet af enekompetencen i henhold til denne artikel.*

DOMSTOLENS DOM

(femte afdeling)

af 15. januar 1985

i sag 250/83; Finsider — Società Finanziaria Siderurgica per Azioni mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (¹)

(EKSF-kvoter — national støtte)

(85/C 32/09)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 250/83, Finsider — Società Finanziaria Siderurgica per Azioni, Rom, Ved advokat Sergio M. Carbone, Genova, og Roberto Barabino, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Nico Schaeffer, av. de la Porte Neuve 12, mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Oreste Montalto), hvori der er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens generelle beslutning nr. 2748/83/EKSF af 30. september 1983 om anden ændring af beslutning nr. 2177/83/EKSF om forlængelse af overvågningsordningen og systemet for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien (EFT nr. L 269, s. 55), har Domstolen (femte afdeling), sammensat af afdelingsformanden O. Due, dommerne C. Kakouris, U. Everling,

(¹) EFT nr. C 336 af 13. 12. 1983.

Y. Galmot og R. Joliet, generaladvokat C. O. Lenz og ekspeditionssekretær H. A. Rühl som justitssekretær, den 15. januar 1985 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagsøgte frifindes.*
2. *Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.*

DOMSTOLENS DOM

(fjerde afdeling)

af 15. januar 1985

i sag 253/83 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Rheinland-Pfalz): Sektkellerei C. A. Kupferberg & Cie. KG a.A. mod Hauptzollamt Mainz ⁽¹⁾

(Beskatning af alkohol)

(85/C 32/10)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 253/83 angående en anmodning, som Finanzgericht Rheinland-Pfalz i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Sektkellerei C. A. Kupferberg & Cie. KG a.A. mod Hauptzollamt Mainz at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikler 37 og 95, artikel 3 i aftalen af 29. juni 1970 mellem EØF og Spanien (EFT specialudgave, 2. serie, I (1b) december 1975) samt af artikel 21, stk. 1, i overenskomst af 19. december 1972 mellem EØF og republikken Portugal (EFT specialudgave 1972 (31. december), s. 166) i forbindelse med anvendelsen af visse bestemmelser om forvaltning af den tyske lov af 8. april 1922 om spiritusmonopol (Branntweinmonopolgesetz), har Domstolen (fjerde afdeling), sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne P. Pescatore, A. O'Keefe, T. Koopmans og K. Bahlmann, generaladvokat C. O. Lenz og ekspeditionssekretær H. A. Rühl som justitssekretær, den 15. januar 1985 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artiklerne 95 og 37 i EØF-traktaten samt artikel 21 og artikel 3 i overenskomsterne mellem Fællesskabet og henholdsvis Portugal og Spanien skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at spiritusmonopolforvaltningen faktisk i et givet tidsrum anvender en nedsat

salgspris for spiritus, såfremt den afgiftssats, der i samme tidsrum faktisk anvendtes på importeret spiritus, ikke var højere end den afgift, der faktisk var pålagt tilsvarende indenlandske varer.

DOMSTOLENS DOM

(første afdeling)

af 15. januar 1985

i sag 266/83; Euridiki Samara mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — begreberne »forfremmelse« og »ansættelse«)

(85/C 32/11)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 266/83, Euridiki Samara, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, boende i Strassen, ved advokat Victor Biel, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på dennes kontor, mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Dimitrios Gouloussis) angående en påstand om annullation af Kommissionens nægtelse af at ændre den indplacering, sagsøgeren opnåede efter en almindelig udvælgelsesprøve, har Domstolen (første afdeling), sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne A. O'Keefe og T. Koopmans, generaladvokat Sir Gordon Slynn og assisterende justitssekretær J. A. Pompe som justitssekretær, den 15. januar 1985 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Kommissionens afgørelse af 16. februar 1983, hvorved denne nægtede at ændre sagsøgerens indplacering, og Kommissionens afgørelse af 5. august 1983, hvorved denne afviste sagsøgerens klage, annulleres;*
2. *Kommissionen betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 346 af 22. 12. 1983.

⁽¹⁾ EFT nr. C 334 af 10. 12. 1983.

**KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS
PRÆSIDENT**

den 17. december 1984

i sag 258/84 R: Nippon Seiko KK mod Rådet for De europæiske Fællesskaber (*)

(85/C 32/12)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 258/84 R, Nippon Seiko KK, Tokyo, Japan, 2-3-2, Marunouchi, Chiyoda-Ku, ved Jeremy Lever, Queen's Council ved Gray's Inn, barrister Eleanor Sharpston, Middle Temple, og solicitor Robin Griffith, advokatfirmaet Coward Chance, Avenue des Arts 21-22, 1040 Bruxelles, Belgien, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat J. C. Wolter, 8, rue Zithe, mod Rådet for De europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: M. Peeters og E. Stein), intervenient: Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J. Temple Lang), har Domstolens præsident den 17. december 1984 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. Sagsøgerens begæring om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
2. Afgørelsen vedrørende sagens omkostninger udsættes.

(*) EFT nr. C 326 af 7. 12. 1984.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse, afsagt den 20. november 1984 af Raad van Beroep, Hertogenbosch, i sagen A. A. ten Holder mod direktionen for Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging

(Sag 302/84)

(85/C 32/13)

Ved kendelse afsagt den 20. november 1984, indgået til Domstolens justitskontor den 21. december 1984, har Raad van Beroep, Hertogenbosch, i sagen A. A. ten Holder, Budel, mod direktionen for Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging forelagt De europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er en arbejdstager, som i tilslutning til beskæftigelse på en medlemsstats område oppebære ydelser ved sygdom i henhold til denne medlemsstats lovgivning (og som, mens han oppebærer disse ydelser ved sygdom, ikke har taget beskæftigelse

på en anden medlemsstats område), i henhold til artikel 13, stk. 2, litra a) i forordning (EØF) nr. 1408/71 fortsat omfattet af denne lovgivning, også når der siden tildelingen af disse ydelser ved sygdom og beskæftigelses (og ansættelsesforholdets) ophør allerede er forløbet næsten 1 ½ år?

2. Medfører henvisningen i artikel 13, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71 til en bestemt medlemsstats lovgivning som den lovgivning, der skal anvendes på en bestemt arbejdstager, at denne arbejdstager ikke samtidig alene i kraft af en anden medlemsstats nationale ret kan anses for forsikret i henhold til denne anden medlemsstats lovgivning om ydelser ved invaliditet, med den følge, at han i medfør af fællesskabsretten mister en invaliditetsydelse, som ellers ville tilkomme ham alene i kraft af den nævnte anden medlemsstats lovgivning?
3. Kan bopælsbetingelser som nævnt i artikel 91, litra c), i den nederlandske AAW gøres gældende over for en vandrede arbejdstager inden for EØF?

Sag anlagt den 21. december 1984 af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod kongeriget Belgien

(Sag 305/84)

(85/C 32/14)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. december 1984 anlagt sag mod kongeriget Belgien af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved S. Fabro, Kommissionens juridiske tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos M. Beschel, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- a) det statueres, at kongeriget Belgien ved ikke at have overholdt den frist, der er fastsat i artikel 38 i Rådets forordning (EØF) nr. 1736/75 af 24. juni 1975 (*) for meddelelse af oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af statistikkerne over Fællesskabets udenrigshandel og over samhandelen mellem dets medlemsstater, har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Rådets nævnte forordning af 25. juni 1975;

(*) EFT nr. L 183 af 14. 7. 1975.

- b) kongeriget Belgien tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har anført, at statistikken over Fællesskabets udenrigshandel med tredjelande udgør et middel til gennemførelse af den fælles handelspolitik, og af statistikken over samhandelen mellem medlemsstaterne er nødvendig for det fælles markeds harmoniske funktion. Kommissionen har anført, at den forsinkede meddelelse af de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af statistikkerne, har skabt vanskeligheder for Kommissionens tjenestegrene i forbindelse med udarbejdelsen og offentliggørelsen af de månedlige oplysninger vedrørende Fællesskabet. Forsinkelsen er blevet stadig mere væsentlig, således at heller ikke de fuldstændige kvartals- og årsoplysninger for Fællesskabet kan udarbejdes og offentliggøres inden for rimelige frister, hvilket forringer deres anvendelighed.

Sag anlagt den 21. december 1984 af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod kongeriget Belgien

(Sag 306/84)

(85/C 32/15)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. december 1984 anlagt sag mod kongeriget Belgien af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved C. Durand, Kommissionens juridiske tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos M. Beschel, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det statueres, at kongeriget Belgien ved ikke inden for den fastsatte frist at have vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiver 75/362/EØF⁽¹⁾ og 75/363/EØF⁽¹⁾ af 16. juni 1975, henholdsvis om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for læger omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, og om samordning af de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som læge, har undladt at opfylde de forpligtelser, som påhviler det i henhold til traktaten og de nævnte direktiver.
2. Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

(¹) EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- for så vidt angår direktiv 75/362/EØF har Kommissionen anført, at efter de for den foreliggende oplysninger har kongeriget Belgien ikke fastsat bestemmelser vedrørende de betingelser, hvorunder der vil kunne tages hensyn til tidligere perioder, der indgår i en gennemført speciallægeuddannelse; bestemmelser om benyttelse af akademisk titel og om det fornødne bevis for vandel og hæderlighed i forbindelse med den første adgang til lægegerningen samt om dokumentation for fysisk og psykisk sundhed; bestemmelser om tidsfrister for behandlingen af sager angående adgang til lægegerningen samt bestemmelser om edsformularen eller afgivelsen af et højtideligt løfte;
- for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 75/363/EØF har Kommissionen anført, at det påhviler kongeriget Belgien enten at ændre speciallægeuddannelsen, således at uddannelsen mindst varer de krævede fire år, eller at anmode om, at tropemedicin, der anføres på listen over speciallægeuddannelser i artikel 7 i direktiv 75/362/EØF, udgår som en speciallægeuddannelse, der anerkendes i Belgien.

Sag anlagt den 21. december 1984 af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod Den franske Republik

(Sag 307/84)

(85/C 32/16)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. december 1984 anlagt sag mod Den franske Republik af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent J. Griesmar og med valgt adresse i Luxembourg hos M. Beschel, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- a) Det statueres, at Den franske Republik ved at kræve fransk statsborgerskab som betingelse for ansættelse, herunder fastansættelse, i faste stillinger som sygeplejer(ske) ved offentlige hospitaler har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til EØF-traktaten.

- b) Den franske Republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har anført, at det i traktatens artikel 48 og forordning (EØF) nr. 1612/68 fastlåede forbud mod forskelsbehandling af medlemsstaternes borgere for så vidt angår beskæftigelse, arbejdsvilkår og aflønning er et grundprincip i Fællesskabets retsorden. Om end traktatens artikel 48, stk. 4, indebærer en undtagelse fra forbudet, for så vidt angår ansættelser i den offentlige administration, omfatter bestemmelsen ikke en hvilken som helst ansættelse i den offentlige administration.

Den nærmere afgrænsning af de i traktatens artikel 48, stk. 4, hjemlande undtagelser fra princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed skal foretages på grundlag af fællesskabsretten, og Kommissionen har herved anført, at Domstolen har defineret de stillinger, der omfattes af den nævnte bestemmelse, som stillinger, der »indebærer en direkte eller indirekte deltagelse i udøvelsen af offentlig myndighed og i de funktioner, som skal sikre statens eller de andre kollektive enheders almene interesser«⁽¹⁾.

Efter Kommissionens opfattelse er de offentlige hospitalers faste sygeplejersstillinger, hvori der i Frankrig kan ske ansættelse, herunder fastansættelse, som offentlig ansat, ikke omfattet af den ovennævnte definition.

⁽¹⁾ Dom af 17. december 1980 (Kommissionen mod kongeriget Belgien), Sml. 1980, s. 3881.

Sag anlagt den 24. december 1984 af Union Sidérurgique du Nord et de l'Est de la France »Usinor« mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(Sag 310/84)
(85/C 32/17)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. december 1984 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af Union Sidérurgique

du Nord et de l'Est de la France »Usinor«, Puteaux (Frankrig), La Défense 9-4 place de la Pyramide, ved advokat L. Funck-Brentano, Paris, og med valgt adresse hos advokat M. Neuen-Kauffman, 18 avenue de la Porte-Neuve, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens negative udtalelse af 16. november 1984 vedrørende et projekt om oprettelse af en produktionslinje for forchromning ved elektrolyse annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter.

— Formaliteten:

Sagsøgeren har anført, at Kommissionen i medfør af EKSF-traktatens artikel 54 har afgivet en negativ udtalelse om et investeringsprojekt; sagsøgeren har anført, at udtalelsen er en beslutning i traktatens artikel 14's forstand, og at en sådan udtalelse må anses for en beslutning indeholdende et klagepunkt, hvorfor modtageren kan rejse et annulationsøgsmål.

— Realiteten:

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens udtalelse, for så vidt den afviser et investeringsprojekt vedrørende oprettelse af en produktionslinje til forchromning ved elektrolyse i Mardyck-fabrikken med henblik på fremstilling af produkter betegnet som »hvidblik« og »tin free steel«. Sagsøgeren har anført at have overholdt betingelserne efter beslutningerne nr. 2320/81/EKSF⁽¹⁾ og nr. 3302/81/EKSF⁽²⁾, idet der ikke er sket nogen forhøjelse af Mardyck-fabrikken samlede kapacitet i forhold til de oplysninger, der blev givet ved fabrikkens opførelse, og at investeringsprojektet ikke vil medføre en kapacitetsforøgelse, som kræver kompensationsstandsning af andre anlæg.

⁽¹⁾ EFT nr. L 228 af 13. 8. 1981.

⁽²⁾ EFT nr. L 333 af 20. 11. 1981.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse, afsagt den 25. oktober 1984 af Bundessozialgericht, i sagen Horst Miethe mod Bundesanstalt für Arbeit

(Sag 1/85)

(85/C 32/18)

Ved kendelse afsagt den 25. oktober 1984, indgået til Domstolens justitskontor den 3. januar 1985, har Bundessozialgericht, syvende afdeling, i sagen Horst Miethe, Kesselstraße 86, D-5100 Aachen, mod Bundesanstalt für Arbeit, Regensburger Straße 104, D-8500 Nürnberg, forelagt De europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Indebærer den kompetence, der i artikel 71, stk. 1, litra a), ii), i forordning (EØF) nr. 1408/71 (*) er tildelt bopælsstedets institution for så vidt angår ydelser til grænsearbejdere, der er helt arbejdsløse, at der ikke kan fremsættes krav på ydelser over for den kompetente institution i beskæftigelsesstaten, selv om der efter dennes lovgivning trods vedkommendes udenlandske bopæl består et sådant krav, navnlig fordi den arbejdsløse grænsearbejder står til rådighed for arbejdsformidlingen i beskæftigelsesstaten?

2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

a) Gælder enekompetencen for institutionen i bopælsstaten ifølge artikel 71, stk. 1, litra a), ii), i forordning (EØF) nr. 1408/71 også i tilfælde, hvor grænsearbejderen

— hidtil altid kun har arbejdet i beskæftigelsesstaten, i hvilken han er statsborger, og hvor han også indtil for få år siden har haft bopæl,

— på beskæftigelsesstedet opretholder et kontor, hvorfra han både udøver sin virksomhed som arbejdstager og i arbejdsløshedsperioder sin til beskæftigelsesstaten alene begrænsede arbejdssøgning,

— i forbindelse med sit kontor råder over en overnattelsesmulighed, som han under beskæftigelse regelmæssigt benytter én til to gange ugentligt, og endnu hyppigere i perioder, hvor han søger arbejde,

— i tilfælde af forespørgsler fra kunder eller arbejdsmyndighederne, telefonisk bliver underrettet af en kontaktperson, når han selv er fraværende fra sin nær grænsen beliggende bolig,

— og endelig fra sit kontor udelukkende plejer sine erhversmæssige og private kontakter i beskæftigelsesstaten, hvor tillige samtlige hans venner og bekendte befinder sig?

b) Kan artikel 71, stk. 1, litra b), i), i forordning (EØF) nr. 1408/71 anvendes analogt på en sådan »atypisk« grænsearbejder?

Sag anlagt den 4. januar 1985 af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod Den franske Republik

(Sag 2/85)

(85/C 32/19)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. januar 1985 anlagt sag mod Den franske Republik af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved D. Jacob, Kommissionens juridiske tjeneste, og med valgt adresse hos M. Beschel, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det statueres, at Den franske Republik har tilside-sat sine forpligtelser i henhold til traktatens artikler 30 ff. idet den ved indgåelse af offentlige kontrakter har givet fortrinsret til visse godkendte erhvervs-sammenslutninger (arbejders kooperative produktionsvirksomheder, håndværkere, håndværkeres og kunstneres kooperative virksomheder) samt producentsammenslutninger inden for landbruget.

2. Den franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har anført, at visse branchesammenslutninger og organisationer ved indgåelse af offentlige kontrakter vedrørende levering af varer, offentlige arbejder eller tjenesteydelser ifølge fransk lov gives fortrinsret, forbeholdes visse kontrakter og sikres andre fordele, som gøres betinget af fransk statsborgerskab eller udøvelse af økonomisk virksomhed i

(*) EFT specialudgave 1971 II, s. 366.

Frankrig; dette indebærer ifølge Kommissionen, at indenlandsk fremstillede varer begunstiges, således at importen af varer fra andre medlemsstater begrænses; Kommissionen har derfor gjort gældende, at ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om sådanne klare fordele er foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner, som er forbudt ifølge EØF-traktatens artikel 30.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom, afsagt den 19. november 1984 af Tribunal de grande instance de La Roche-sur-Yon, i sagen anklagemyndigheden og Direction Départementale de la Concurrence et de la Consommation mod Marcel Byrotheau og, som civilretligt ansvarlig, aktieselskabet Fontenay Distribution

(Sag 6/85)

(85/C 32/20)

Ved dom afsagt den 19. november 1984, indgået til Domstolens justitskontor den 14. januar 1985, har Tribunal de grande instance de La Roche-sur-Yon i sagen anklagemyndigheden og Direction Départementale de la Concurrence et de la Consommation mod Marcel Byrotheau og, som civilretligt ansvarlig, aktieselskabet Fontenay Distribution forelagt De europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 3, litra f), og artikel 5 i traktaten af 25. marts 1957 om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab fortolkes således, at der består et forbud mod, at der i en medlemsstat ved lov eller administrativt fastsættes mindstepriser for salg af superbenzin og normalbenzin?

Kan fastsættelsen af sådanne mindstepriser udgøre en kvantitativ indførselsrestriktion eller foranstaltning med tilsvarende virkning, jf. traktatens artikel 30?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom, afsagt den 19. november 1984 af Tribunal de grande instance de la Roche-sur-Yon, i sagen anklagemyndigheden og Direction Départementale de la Concurrence et de la Consommation mod Henri Vincendeau og, som civilretligt ansvarlig, aktieselskabet Shedis Avenue

(Sag 7/85)

(85/C 32/21)

Ved dom afsagt den 19. november 1984, indgået til Domstolens justitskontor den 14. januar 1985, har Tribunal de grande instance de La Roche-sur-Yon i sagen anklagemyndigheden og Direction Départementale de la Concurrence et de la Consommation mod Henri Vincendeau og, som civilretligt ansvarlig, aktieselskabet Shedis Avenue forelagt De europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 3, litra f), og artikel 5 i traktaten af 25. marts 1957 om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab fortolkes således, at der består et forbud mod, at der i en medlemsstat ved lov eller administrativt fastsættes mindstepriser for salg af superbenzin og normalbenzin?

Kan fastsættelsen af sådanne mindstepriser udgøre en kvantitativ indførselsrestriktion eller foranstaltning med tilsvarende virkning, jf. traktatens artikel 30?